

"Bečejske novine" Becej, 19.III 1983.

Povodom koncerta Jovana i Nade Kulundžije

● Jovan Kulundžija umetnik visokih intelektualnih vrednosti, racionalan, izvanredne koncentracije, dugogodišnji učenik najpoznatijih svetskih pedagoga violinista ● Mladi ali pravi ambasador koji predstavlja i afirmiše naše vrhunske muzičke vrednosti širom sveta

Jovan Kulundžija, veliko ime iz plejade mladih a već afirmisanih umetnika kod nas i u svetu, predstavio se bečejskoj publici u prepunoj dvorani Doma kulture. Publica koja zna šta predstavlja ime Jovan Kulundžija s poštovanjem je pažljivo pratila izvođenje njegovog programa, koji nažalost nije bio prilagođen našoj publici, već je koncert u Bečeju bio generalna proba za važan i značajan koncert u Beogradu. Nama koji se na bilo koji način bavimo muzikom, ovaj program je bio donekle zanimljiv i tako da se izrazim, prošao je, ali sa izvesnim primedbama. Sasvim smo ubeđeni da je program bio veoma težak i nedovoljno atraktivan za našu publiku. Ovo se naročito odnosi na dve sonate za solo violinu EŽENA ISAIA i J. S. BAHA.

Slušaoci su sa velikim poštovanjem odslušali ove dve sonate znajući da ispred sebe imaju „uživo“ mladog umetnika koje je svojim dugogodišnjim i napornim radom ušao u sve tajne violine, tragajući još i dalje za novim i novijim saznanjima.

Ulaskom Nade Kulundžije u drugom delu koncerta, te zaista izvanredne saradnice na klaviru, koja je na mahove izvanredno

tehničkom i muzičkom pratnjom skretala pažnju na sebe, a istovremeno izvanredno poštujući tempa, dinamička nijansiranja i bez ikakvih tehničkih problema uspeła da se izvanredno stopi sa solistom i da jednu muzičku celinu. Njenim ulaskom i izvođenjem Bramsovog Skerca, Majkla Pepa: Telemana kao i četiri romantična komada Dvoržaka, program je dobio i na svežini i na dinamici.

Zahvaljujući se organizatoru, drugovima iz Doma kulture, koji nam je omogućio da u našoj sredini imamo ta sjajna i vrhunska muzička imena, kao što su Jovan i Nada Kulundžija, vratio nam je pažnju i podsetio nas da smo skloni neprimećivanju pravih vrednosti, smatrajući ih teškim i nepodesnim za naš svakodnevn i naporni brzi život, rad, pa smo skloni da često, pre vrednosti odbacimo, a da nam u tome izvanredno pomažu televizija i radio kao i ostali mediji, suviše nam servirajući „slatke grehove“, pevače biznismene, koje pre noći proglašavamo za zvezde i naše idole, a nažalost, zaboravljamo da su njihove vrednosti i ono što oni rade ide samo do prosečnog i zabav-

ljačkog, a u zadnje vreme i do vrlo neukusnog u svakom pogledu.

Niko nije ni protiv narodne, ni protiv zabavne muzike, ali u ovim delatnostima ima i onoga što nije dostojno prezentaciji javnosti i kosi se sa principima našeg socijalističkog samoupravnog morala, te na taj način rušeći pred svetom ugled i vrednosti jugoslovenske publike i pravih umetnika iz estrade, otvara put raznim malverzacijama, „lakim zaradama“, na brzinu snimljenih u velikom tiražu nekvalitetnih ploča, omogućuju pojavu šunda i potiskivanju pravih vrednosti muzičkog stvaralaštva u nas.

Koncert Jovana i Nade Kulundžije predstavljao je prijatno uzbuđenje za sve one koji poštuju i prate prave vrednosti u muzičkoj umetnosti, kao i činjenica da u našem gradu postoji publika, koju interesuje i ozbiljna muzika, a to je sigurno velika satisfakcija za perspektivu muzičkog razvoja našeg grada.

I na kraju, poželimo da nam u gradu gostuju i drugi umetnici pa i oni koji za sada još uvek nemaju veliko umetničko ime. Organizatorima još jednom hvala.

Milenko Šustran